

РЕШЕНИЕ

№ 15587

гр. София, 08.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в
публично заседание на 15.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разглежда дело номер **10430** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 64, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕФСУ/ вр. чл. 145 и сл. АПК. Образувано е по жалба на Столична община, представлявана от В. А. Т. - кмет на Столична община, чрез пълномощника адв. А. Г. срещу Решение № РД-02-14-1774 от 24.09.2024г., издадено от Ю. Й.-В. - зам. министър на регионалното развитие и благоустройство и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014- 2020г. за отказ от верификация и плащане на разходи относно приключване на процедура по одобрение на искане за плащане № 9 (окончателно) по АДФП № BG16RFOP001-1.041-0001-C07, проект "Интегриран столичен градски транспорт - фаза II" с бенефициент Столична община в размер на 278 966,43 лв. Жалбоподателят излага доводи, че оспореният индивидуален административен акт е незаконосъобразен, като посочените правни основания в него не кореспондират с описаната в решението фактическа обстановка. Счита, че констатациите на управляващия орган, че разходите не са допустими поради липса на предвидените условия по чл. 57, ал. 1, т. 2 или т. 3 от ЗУСЕФСУ са материално незаконосъобразни. Излага доводи, че след като УО не е изложил ясни и последователни мотиви в своето решение, същият е допуснал съществено нарушение на закона. Моли акта да бъде отменен.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. С., която моли да бъде уважена жалбата, като излага доводи, че същата е доказано основателна, а оспореното решение е незаконосъобразно. Претендира разноски, за които представя списък.

Ответникът – заместник-министърът на Министерството на регионалното развитие и благоустройството и Ръководител на Управляващия орган (ОУ) на Оперативна програма (ОП)

"Региони в растеж 2014-2020" в съдебно заседание се представлява от юрк. С., която моли да се отхвърли жалбата и да бъде потвърдено решението на АО. Претендира разноски и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

По делото не е спорно, че Столична община е бенефициент по Административен договор за безвъзмездна финансова помощ (АДБФП) № BG16RFOP001-1.041-0001-C07, проект "Интегриран столичен градски транспорт - фаза II" по Оперативна програма "Региони в растеж" 2014-2020 г. (ОПРР 2014-2020), процедура на директно предоставяне BG16 RFOP001-1.041 "Изпълнение на интегрирани планове за градско възстановяване и развитие 2014-2020- С.- голям проект" № по ИСУН - BG16RFOP001-1.041-0001-C01 с рег. № РД-02-37-21/21.02.2018г., сключен на основание чл. 24, ал. 1, ал. 4 и чл. 45, ал. 2 от ЗУСЕСИФ /понастоящем ЗУСЕФСУ/ във вр. с чл. 45, ал. 1, т. 1 от ЗУСЕСИФ /понастоящем ЗУСЕФСУ/.

На 29.12.2023г. чрез ИСУН 2020 е подадено искане за окончателно плащане по АДБФП № BG16RFOP001-1.041-0001-C07 на Столична община. Искането е придружено от окончателен технически и финансов отчет.

Във връзка с депозирано искане за окончателно плащане в периода 09 - 16.01.2024г. е осъществена проверка на място от екип на УО на ОПРР - РО ЮЗР. При проверката на място е посетен обекта на интервенция, като са направени замервания на извадков принцип с цел проверка на съответствието на актуваните СМР и реално извършените на обектите на интервенция. Резултатите от проверката са обективирани в Протокол за измерване (Приложение 10.5.-5).

УО след като е разгледал на основание чл. 60, ал. 1, чл. 62, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 и чл. 64, ал. 3 от ЗУСЕФСУ, във връзка със Заповед № РД-02-14-525 от 23.04.2024г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството постъпилото искане за плащане № 9 (окончателно) по административен договор за безвъзмездна финансова помощ (АДБФП) № BG16RFOP001-1.041-0001-C07, проект „Интегриран столичен градски транспорт - фаза II“ с бенефициент Столична община и писма № BG16RFOP001-1.041-0001-C07-M318 от 27.04.2024г., № BG16RFOP001-1.041-0001-C07-M323 от 07.06.2024г. и № BG16RFOP001-1.041-0001-C07-M331 от 11.07.2024г. и № BG 16RFOP001-1.041-0001-C07-M333 от 29.07.2024г. в ИСУН 2020 за корекции на бенефициента, постъпили във връзка с писма № BG16RFOP001-1.041-0001-C07-M317 от 11.04.2024г., № BG 16RFOP001 -1.041-0001-C07-M319 от 30.04.2024г. и № BG16RFOP001-1.041-0001-C07-M330 от 04.07.2024г. в ИСУН 2020 на Ръководителя на Управляващия орган (УО) на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 г. (ОПРР 2014-2020), е постановил отказ да извърши верификация и плащане на разходи, както следва:

1. В размер на 11 758,92 лв., представляващи БФП, отчетени в искането за окончателно плащане, поради липса на предвидените в чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ (ред. ДВ бр.39 от 27 Май 2022 г., приложима на основание съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ) условия, на основание чл. 84 във връзка с чл. 82, ал. 1, т. 6 от Общите условия към сключения АДБФП № BG 16RFOP001 -1.041 -0001-C07/21.02.2018г. между МРРБ и бенефициента Столична община;

2. В размер на 267 207,51 лв., представляващи БФП, отчетени в искането за окончателно плащане, поради липса на предвидените в чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕФСУ (ред. ДВ бр.39 от 27 Май 2022 г., приложима на основание съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ) условия, във връзка с чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕФСУ (ред. ДВ бр.39 от 27 Май 2022 г., приложима на основание съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ), във връзка с чл. 7, ал. 3 от Постановление № 189 от 28 юли 2016 г. на Министерски съвет за определяне на национални правила за допустимост на разходите по

програмите, съфинансирани от европейските структурни и инвестиционни фондове за програмен период 2014 - 2020 г. (ПМС № 189).

За да постанови отказът си за верификация, УО е приел следното:

По т. 1 от Решението:

На основание на чл. 82, ал. 1, т. 6 от Общите условия към сключения АДФП между МРРБ и Столична община, във връзка с депозирано искане за окончателно плащане в периода 09 - 16.01.2024 г. е осъществена проверка на място от екип на УО на ОПРР - РО ЮЗР на основание заповед № РД-02-36-20/08.01.2024г., изменена със заповед № РД-02-36-63/12.01.2024г. При проверката на място е посетен обекта на интервенция, като са направени замервания на извадков принцип с цел проверка на съответствието на актуваните СМР и реално извършените на обектите на интервенция. При направените извадкови измервания на обектите са измерени по-малко количества отколкото са актувани в протоколите за приемане на СМР. Установени са различия в част от измерените позиции на място, както следва:

Разходите са поискани за възстановяване по договор № BG16RFOP001-1.041- 0001-C02-S-11/18.01.2021г. с изпълнител ВДХ АД в Протокол за приемане на СМР № 10Б от 24.11.2023г. и са отчетени с фактура № [ЕГН] от 24.11.2023г.

Във връзка с установени по време на проверката на място разлики в актуваните количества не се верифицира сума в размер на 1 612,20 лв. без ДДС /1 934,64 лв. с ДДС/, по договор № BG16RFOP001-1.041-0001-C02-S-11/18.01.2021г. с изпълнител ВДХ АД в Протокол за приемане на СМР № 10Б от 24.11.2023г., отчетени с фактура [ЕГН] от 24.11.2023г. както следва:

По бюджетен ред Н.3.3. Компонент 5 - Реконструкция на трамваен релсов път по [улица]от ухото "К." до ухото "Съдебна палата", без участъците на пл. "Руски паметник" и кръстовището на [улица]и бул. Т. Д. : Реконструкция на трамваен релсов път Част Б: [улица]и [улица]от пл. "Руски паметник" до трамвайно обръщателно ухото "Съдебна палата" - 1 612,20 лв.

Разходите са поискани за възстановяване по договор № BG16RFOP001-1.041-0001-C02-S-11/18.01.2021г. с изпълнител ВДХ АД в Протокол за приемане на СМР № 10Б (непредвидени) от 24.11.2023 г. и са отчетени с фактура № [ЕГН] от 24.11.2023г.

Във връзка с установени по време на проверката на място разлики в актуваните количества не се верифицира сумата от 2 288,00 лв. без ДДС /2 745,60 лв. с ДДС/, по договор № BG16RFOP001-1.041-0001-C02-S-11/18.01.2021 г. с изпълнител ВДХ АД в Протокол за приемане на СМР № 10Б (непредвидени) от 24.11.2023г., отчетени с фактура № [ЕГН] от 24.11.2023г. както следва:

По бюджетен ред II.3.3 Компонент 5 - Реконструкция на трамваен релсов път по [улица]от ухото "К." до ухото "Съдебна палата", без участъците на пл. "Руски паметник" и кръстовището на [улица]и [улица]: Реконструкция на трамваен релсов път Част Б: [улица]и [улица]от пл. "Руски паметник" до трамвайно обръщателно ухото "Съдебна палата" (фонд: ЕФРР, режим на финансиране: Неприложимо, допустим) - 2 288,00 лв.

- По бюджетен ред V.48.1 ДДС (фонд: ЕФРР, режим на финансиране: Неприложимо, допустим) - 457,60 лв.

Разходите са поискани за възстановяване по договор № BG16RFOP001-1.041- 0001-C02-S-11/18.01.2021г. с изпълнител ВДХ АД в Протокол за приемане на СМР № 20А от 20.12.2023г. и са отчетени с фактура № [ЕГН] от 24.11.2023г.

Във връзка с установени по време на проверката на място разлики в актуваните количества не се верифицира сумата от 5 898,90 лв. без ДДС /7 078,68 лв. с ДДС/, по договор № BG16RFOP001-1.041-0001-C02-S-11/18.01.2021г. с изпълнител ВДХ АД в Протокол за приемане на СМР № 20А от 20.12.2023 г., отчетени с фактура № [ЕГН] от 24.11.2023г. както следва:

По бюджетен ред II.3.3 Компонент 5 - Реконструкция на трамваен релсов път по [улица]от ухото

"К." до уху "Съдебна палата", без участъците на пл. "Руски паметник" и кръстовището на [улица]и бул. Т. Д.": Реконструкция на трамваен релсов път Част Б: [улица]и [улица]от пл. "Руски паметник" до трамвайно обръщателно уху "Съдебна палата" (фонд: ЕФРР, режим на финансиране: Неприложимо, допустим) - 5 898,90 лв.

По бюджетен ред V.48.1 ДДС (фонд: ЕФРР, режим на финансиране: Неприложимо, допустим) - 1 179,78 лв.

УО не е извършил верификация и плащане на разходи в размер на 11 758,92 лв., представляващи БФП, поради липса на предвидените в чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ условия, съгласно които разходите се считат за допустими ако се отнасят за реално доставени продукти, извършени услуги, строителни и монтажни работи и положен труд.

По т. 2 от Решението:

УО е извършил проверка за спазване на максимално заложените нива на съответната категория разходи, определена в Насоките за кандидатстване по процедура на директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ BG16RFOP001-1.001-039 „Изпълнение на интегрирани планове за градско възстановяване и развитие 2014-2020”. В резултат от проверката, е установено, че при общо верифицирани преки допустими разходи в размер на 73 945 684,72 лв., представляващи БФП, максималният размер на разходите за организация и управление не би следвало да превишава 1 478 913,69 лв., или 2% от преките допустими разходи. Отчетените и подлежащи на верификация разходи за организация и управление по проекта са в размер на 1 746 121,20 лв. В резултат, е констатирано надвишаване на максимално допустимия размер за тази категория разходи в размер на 267 207,51 лв. (1 746 121,20 лв. - 1 478 913,69 лв.).

Във връзка с гореописаното, не е верифицира сумата в размер на 267 207,51 лв., представляваща установено надвишаване на максимално допустимия размер на разходите за организация и управление, поради липса на предвидените в чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕФСУ (ред. ДВ бр.39 от 27 Май 2022 г., приложима на основание съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ) условия, във връзка с чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕФСУ (ред. ДВ бр.39 от 27 Май 2022 г., приложима на основание съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ), във връзка с чл. 7, ал. 3 от ПМС № 189.

В хода на настоящото съдебно производство е приложена административната преписка, както и съдебни актове, постановени във връзка с оспорване на решенията за ФК и уведомителни писма. На следващо място, по делото е приета неоспорена от страните заключение на съдебно-техническа експертиза (СТЕ), изготвена от инж. С. Б. К., със задача да отговори на въпроса дали е извършен монтаж на 24 броя осветителни тела тип „улични“ по позиция № 26 /непредвидени/ от част „Улично осветление“ от Част Б - Реконструкция на трамваен път от уху „Съдебна палата“ по пл. „Руски паметник“ на К. по договор № BG16RFOP001-1.041 -0001-C02-S-11/18.01.2021г. с изпълнител „ВДХ“ АД.

В изпълнение на поставените задачи вещото лице се е запознало с материалите по делото, както и с допълнително предоставения чертеж от СО върху който е обозначено местоположението на спорните осветителни тела – улични лампи. Извършен е оглед на място, като съществуващите на терен улични лампи са сравнени с отбелязаните по проекта. За целта на експертизата всички лампи са заснети и номерирани върху снимките и върху предоставения ми чертеж. Направено е сравнение между съществуващите на място улични лампи и описаното в обяснителната записка към проекта.

От приетото заключение на СТЕ, вещото лице, след направения оглед на място и сравнението на отразените на предоставения му проект и съществуващото на място, е установило, че описаните 24 броя лампи в участъка по трамвайното трасе от пл. „М.“ до ухото на трамвая са монтирани изцяло. Приложени са снимки на стълбовете с монтирани лампи прилагам и схема на

местоположението на стълбовете.

Съдът кредитира заключението по експертизата, като обосновава вземайки в предвид, че експертът е формирал изводите си въз основа на представените по делото доказателства. Същото е компетентно и обективно изготвено.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град, 55 –ти състав направи следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Съдът приема жалбата за допустима, като подадена срещу акт, притежаващ белезите на индивидуален административен акт по чл. 21, ал. 1 от АПК, засягащ права и законни интереси на оспорващия, който като негов адресат има и правен интерес от обжалването. Съдът приема, че е сезиран с редовна жалба, подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от процесуално легитимирана страна.

Съгласно разпоредбата на чл. 60, ал. 1 от ЗУСЕФСУ управляващите органи (УО) извършват авансови, междинни и окончателни плащания въз основа на искане от бенефициента. Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. 2 и 3 от ЗУСЕФСУ ръководител на УО е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира УО, или определено от него лице. Правомощия на ръководител на управляващия орган по ЗУСЕФСУ може да се упражняват и от овластено от него лице. Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно Заповед № РД-02-14-525/23.04.2024г., Ю. Й.-В. — заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството е определена за Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Регионално-развитие 2007- 2013г. и Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 г., като ѝ се възлагат функции да ръководи и организира дейността на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020г. и на Оперативна програма „Регионално развитие“ 2007- 2013г., както и да подписва документите от междуведомствения специализиран, междуведомствения общ, международния и правния документооборот, пряко свързани с изпълнението на програмите, включително с документите, свързани с досъдебни, съдебни, охранителни и изпълнителни производства.

Обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма - чл. 59, ал. 2 от АПК вр. чл. 64, ал. 3 ЗУСЕФСУ.

Независимо от гореизложеното, съдът установява наличието на допуснати от Ръководителя на УО съществени нарушения на административно-производствените правила и намира, че оспореното решение противоречи на материалния закон - основание за отмяната му по чл. 146, т. 4 от АПК.

В титулната част на акта Р. се е позовал, като правно основание на чл. 60, ал. 1, чл. 62, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 и чл. 64, ал. 3 от ЗУСЕФСУ. Производството по верифициране на разходи е уредено в част от Глава пета, Раздел втори от ЗУСЕФСУ. Съгласно разпоредбата на чл. 62, ал. 1, изр. 1 от ЗУСЕФСУ междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. Според нормата на ал. 2 на чл. 62 от ЗУСЕФСУ чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган. Кой разходи са допустими е посочено изчерпателно в разпоредбата на чл. 57, ал. 1 от ЗУСЕФСУ – разходите се считат за допустими, ако са налице едновременно следните условия: 1. разходите са за дейности, съответстващи на критериите за подбор на операции и се извършват от допустими

бенефициенти съгласно съответната програма по чл. 3, ал. 2; 2. разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи; 3. разходите са за реално доставени продукти, извършени услуги и строителни дейности; 4. разходите са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство; 5. разходите са отразени в счетоводната документация на бенефициента чрез отделни счетоводни аналитични сметки или в отделна счетоводна система; 6. за направените разходи е налична одитна следа съгласно минималните изисквания на чл. 25 от Делегиран регламент (ЕС) № 480/2014 на Комисията от 3 март 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство (ОВ, L 138/5 от 13 май 2014 г.) и са спазени изискванията за съхраняване на документите съгласно чл. 140 от Регламент (ЕС) № 1303/2013; 7. разходите са съобразени с приложимите правила за предоставяне на държавни помощи.

Следователно, всички разходи, които не се включват в посочената правна норма са недопустими и не подлежат на верификация. Законодателят не е уредил изрично въпроса в кои случаи управляващият орган може да откаже верификация на разходи, но по аргумент на противното това следва да са случаите, при които разходите са недопустими, т.е. не са включени в чл. 57, ал. 1, т. 1-т. 7 от ЗУСЕФСУ. В чл. 64, ал. 1 от ЗУСЕФСУ се установяват две основания искания разход да не се верифицира. Първото е бенефициентът да не представи в срок изисканите от него допълнително документи или разяснения по чл. 63 от ЗУСЕФСУ, второто е да е започнала процедура по администриране на нередност, като разхода може да бъде включен в следващо искане за плащане. Доколкото нормата на чл. 64, ал. 1 от ЗУСЕФСУ е императивна – при наличие на някоя от двете указани предпоставки, УО няма право да верифицира съответния разход. Нормата не обвързва действията на УО с хода на това производство, нито с наличие или не на краен акт от Наредба за администриране на нередности по Европейските структурни и инвестиционни фондове за установяването на наличие или липса на нередност.

Видно от диспозитивната част на решението отказът за верификация плащане на разходи по в размер на 11 758,92 лв. по т. 1 от решението се основава на чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ /ред. ДВ бр. 39 от 27.май 2022 г. /, но в решението липсва посочване на съдържанието на тази разпоредба и съотнасянето ѝ към конкретно установените факти и обстоятелства. Същата в приложимата ѝ редакция предвижда да се считат за допустими разходите, които са извършени законосъобразно съгласно

приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство. Тази редакция на закона не кореспондира с установените от Р. фактически основания за процесния отказ, а именно извършена проверка на място, при която са направени извадкови измервания на обектите и са установени по-малко количества отколкото са актувани в протоколите за приемане на СМР. Основателни се явяват в тази връзка и изложените в жалбата възражения, че в диспозитивната част на решението е посочена като приложима разпоредбата на чл. 82, ал. 1, т. 6 от Общите условия към сключения АДФП, каквато не съществува. Същевременно по отношение на това нарушение Р. не се е позовал и не е разгледал нито една от посочените в диспозитивната част разпоредби. Отсъствието на ясно по съдържание волеизявление на административния орган и непосочването на валидно правно основание за формиране на волята му засяга правото на защита на адресата на акта и препятства съдебния контрол по съществото на спора, което е достатъчно основание да обоснове незаконосъобразност на акта.

В допълнение е необходимо да се посочи, че за да постанови отказа от верификация за съответните разходи, Р. на ОПРР е приел от фактическа страна, че не е извършен монтаж на нито едно от актуваните 65 на брой осветителни тела. В приетата по делото експертиза, която съдът цени като обективна, всестранна и пълна, вещото лице е установило, че е извършен монтаж на 24 на брой осветителни тела тип „улични“ по позиция № 26 (непредвидени) на К. по договор № BG16RFOP001-1.041-0001-C02-S- 11/18.01.2021г. с изпълнител „ВДХ“ АД“. Противно на твърденията на административния орган, това заключение на вещото лице не може да бъде опровергано от извършената от органа проверка на място. В Протокол за измерване (Приложение 10.5.-5), съставен в резултат на проведената на 09-16.01.2024г. проверка, по отношение на монтажа на осветително тяло тип „улично“ на стълб за ул. А. в графата „изпълнено“ изрично е записано, че реално са изпълнени 30 от актуваните 65 дейности по монтаж. Съответно, твърденията на административния орган в съдебното производство и в Решението за пълно неизпълнение на предвидените монтажни дейности противоречат на констатациите на самия орган в протоколите от проверките на място.

С оглед на гореизложеното се установява, че реално монтирани и налични към момента на проверката на Р. на ОПРР са били поне претендираните в настоящото производство 24 на брой осветителни тела. Като неправилно и в очевидно противоречие с целия доказателствен материал по делото е приел, че не е извършен монтаж на нито едно осветително тяло, Р. на ОПРР е постановил незаконосъобразен отказ в противоречие както с материалния закон, така и с административнопроизводствените правила, включително чл. 35 от АПК, което представлява основание за отмяна на Решението в тази му част.

При определяне на правната квалификация на постановения отказ по т. 2 от решението, Р. сочи разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 2 ЗУСЕФСУ отново без да се

позовава на конкретно нейно съдържание и без да подвежда установените факти и обстоятелства под хипотезата на съответната правна норма. Съгласно чл. 57, ал. 1, т. 2 ЗУСЕФСУ, за да се считат разходите за допустими, следва да попаднат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи. В случая отново фактическите установявания на постановления отказ не съответстват на дадената от Р. правна квалификация за недопустимост на разходите. Вместо да изложи фактически констатации съгласно хипотезата на цитираната правна норма, в мотивите си Р. на ОПРР развива единствено твърдения за превишаване на максимално заложените нива на съответната категория разходи.

В т. 2 (мотивната част от решението) органът се позовавал на насоките за кандидатстване, т.е. документ по чл. 26, ал. 1 ЗУСЕФСУ, като е приел, че общият размер на разходите не следва да надвишава 2% от допустимите преки разходи по проекта. Декларативно е посочил, че определените преки допустими разходи са в размер на 73 945 684,72 лв. С оглед това процентно съотношение приел, че максималният размер на разходите за организация и управление не би следвало да превишава 1 478 913,69 лв.,

В принципен план следва да се разграничат заложените (определени) парични средства в бюджета на проекта и общо допустимите разходи по проекта, т. е. извършени разходи от бенефициента, които са законосъобразни и допустими за верификация. Стойността на общо допустимите средства по проекта е различна от общо допустимите разходи по проекта.

Според Решение № 9301 от 30.07.2024 г. на ВАС по адм. д. № 2242/2024 г., VII о. - "Общо допустимите разходи представляват извършените от бенефициента разходи по проекта, намалени с неверифицираните разходи и с наложените финансови корекции, които не са оспорени от бенефициента, или за които има влязло в сила съдебно решение, с което същите са отхвърлени. Именно това е начинът, по който се изчисляват допустимите разходи по проекта. Формулата е следната: отчетени разходи - неверифицирани разходи - извършени финансови корекции = общо допустими разходи по проекта".

В конкретния случай, с решението си Р. само е декларирал, че общите преки допустими разходи са 73 945 684,72 лв. От изложените в решението на Р. на ОПРЧР фактически обстоятелства, не става ясно защо общият размер на неверифицираните разходи е изваден от общата стойност на отчетените за периода разходи, нито дори какъв е този период, а оттам и какъв следва да е общият размер на допустимите преки разходи, какъв е размерът на отчетените и поискани за възстановяване непреки разходи за отчетния период, както и какъв е размерът на отчетените и верифицирани, съответно изплатени до момента непреки разходи. Липсват каквито и да е изложени факти и обстоятелства и не става ясно как органът е достигнал до тази сума, която, тъй като се касае за искане за окончателно плащане, поначало, би следвало да представлява всички извършени преки разходи от бенефициента, които

са законосъобразни и допустими за верификация. Поради това и не може да бъде определен размерът на допустимите непреки разходи, като процентно съотношение спрямо допустимите преки разходи в окончателното искане за плащане.

Предвид гореизложеното, оспореното решение на ръководителя на УО на ОПРР следва да бъде отменено като незаконосъобразно, на основание чл. 146, т. 3 и 4 АПК.

Предвид изхода на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, съдът намира за основателно съгласно 143, ал. 1 от АПК. Предвид изрично заявеното възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, съдът съобрази следното: Според чл. 78, ал. 5 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата (ЗАдв). С решение на Съда на ЕС от 25 януари 2024 г. по дело C-438/22 по преюдициално запитване, отправено от Софийски районен съд, е прието, че чл. 101, чл. 1 ДФЕС във връзка с чл. 4, § 3 ДЕС следва да се тълкува в смисъл, че ако се установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, противоречи на посочените разпоредби, националният съд е длъжен да откаже да я приложи. Посочените в наредбата размери на адвокатските възнаграждения могат да служат единствено като ориентир при определяне служебно на възнагражденията, но без да са обвързващи за съда. Следователно същите подлежат на преценка от съда с оглед вида на правния спор, съществуващия материален или нематериален интерес, фактическата и правна сложност на делото, видът и количеството на извършената работа. Преюдициалното заключение на СЕС се ползва с тълкувателна сила, която е задължителна *erga omnes* и обвързва националния съд, отправил запитването.

В случая жалбоподателят претендира адвокатско възнаграждение по приложен списък в размер на 18 970, 39 лв. по договор от 16.10.2024г. и прилага доказателства за заплатено такова в същия размер, като от страна на ответника е направено възражение за прекомерност, поради което съдът следва да преценява размера на възнаграждението с оглед Наредба № 1 от 09.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа и тълкуванията, дадени в Решение на СЕС от 25.01.2024г. по дело C-438/22. Доколкото спорът не е такъв с изключителна правна и фактическа сложност, както и предвид проведените общо три съдебни заседания, то на сочените основания и при своевременно направено възражение за прекомерност в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски общо в размер на 8200 лв., от които 6000 лева за адвокатско възнаграждение и 1 700 лв. за заплатена държавна такса и 500 лева за депозит за СТЕ.

По изложените съображения, Административен съд София - град, III-то отделение, 55 състав, на основание чл. 172, ал. 2 във вр. с чл. 173, ал. 2 АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № РД-02-14-1774 от 24.09.2024г., издадено от Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020г. за отказ от верификация и плащане на разходи относно приключване на процедура по одобрение на искане за плащане № 9 (окончателно) по АДФП № BG16RFOP001-1.041-0001-C07, проект "Интегриран столичен градски транспорт - фаза II" с бенефициент Столична община в размер на 278 966,43 лв.

ОСЪЖДА Министерство на регионалното развитие и благоустройство да заплати на Столична община, представлявана от В. А. Т. - кмет на Столична община, с адрес [населено място], [улица] ЕИК[ЕИК], сумата от 8200 /осем хиляди и двеста/ лева разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: